

Κωνσταντίνος Καβάφης

Ο Κωνσταντίνος Καβάφης γεννήθηκε στις [29 Απριλίου 1863](#) στην [Αλεξάνδρεια](#), όπου οι γονείς του, εγκαταστάθηκαν εγκαταλείποντας την [Κωνσταντινούπολη](#) το [1840](#). Μετά το θάνατο του πατέρα του το 1870 η οικογένεια εγκαταστάθηκε στην [Αγγλία](#) ([Λίβερπουλ](#) και [Λονδίνο](#)) όπου έμεινε μέχρι το 1876. Στην Αλεξάνδρεια ο Καβάφης διδάχτηκε [Αγγλικά](#), [Γαλλικά](#) και [Ελληνικά](#) με οικοδιδάσκαλο και συμπλήρωσε τη μόρφωσή του για ένα-δύο χρόνια στο Ελληνικό Εκπαιδευτήριο της [Αλεξάνδρειας](#). Έζησε επίσης για τρία χρόνια, που ήταν τα κρίσιμότερα στην ψυχοδιανοητική του διαμόρφωση, στην [Πόλη](#) (1882-84). Το [1897](#) ταξίδεψε στο [Παρίσι](#) και το [1903](#) στην [Αθήνα](#), χωρίς από τότε να μετακινηθεί από την [Αλεξάνδρεια](#) για τριάντα ολόκληρα χρόνια. Ύστερα από περιστασιακές απασχολήσεις σε χρηματιστηριακές επιχειρήσεις, αποφάσισε να γίνει δημόσιος υπάλληλος και διορίστηκε σε ηλικία 59 χρονών στο Υπουργείο Δημοσίων Έργων [1922](#).

Από το [1886](#) άρχισε να δημοσιεύει ποιήματα επηρεασμένα από τους Αθηναίους ρομαντικούς ποιητές, χωρίς να τον έχει επηρεάσει καθόλου η στροφή της γενιάς του 80. Από το 1891, όταν εκδίδει σε αυτοτελές φυλλάδιο το ποίημα *Κτίσται*, και ιδίως το 1896, όταν γράφει τα *Τείχη*, το πρώτο αναγνωρισμένο, εμφανίζονται τα χαρακτηριστικά των ώριμων ποιημάτων του.

Ο Καβάφης είναι γνωστός για την ειρωνεία του, ένα μοναδικό συνδυασμό λεκτικής και δραματικής ειρωνείας.^[1] Πολλοί όμως από τους αλλόγλωσσους ομότεχνους και αναγνώστες του (π.χ. [Οντεν](#), [Φόρστερ](#)) αρχικά γνώρισαν και αγάπησαν τον ερωτικό Καβάφη.^[2]

Σήμερα η ποίησή του όχι μόνο έχει επικρατήσει στην [Ελλάδα](#), αλλά και κατέλαβε μία εξέχουσα θέση στην όλη ευρωπαϊκή ποίηση, ύστερα από τις μεταφράσεις των ποιημάτων του αρχικά στα Γαλλικά, Αγγλικά, Γερμανικά και κατόπιν σε πολλές άλλες [γλώσσες](#). Το σώμα των Καβαφικών ποιημάτων περιλαμβάνει: Τα 154 ποιήματα που αναγνώρισε ο ίδιος (τα λεγόμενα [Αναγνωρισμένα](#)), τα 37 [Αποκηρυγμένα](#) ποιήματά του, τα περισσότερα νεανικά, σε ρομαντική καθαρεύουσα, τα οποία αργότερα αποκήρυξε, τα [Ανέκδοτα](#), δηλαδή 75 ποιήματα που βρέθηκαν τελειωμένα στα χαρτιά του, καθώς και τα 30 [Ατελή](#), που βρέθηκαν στα χαρτιά του χωρίς να έχουν πάρει την οριστική τους μορφή. Τύπωσε ο ίδιος το [1904](#) μια μικρή συλλογή με τον τίτλο *Ποιήματα*, στην οποία περιέλαβε τα ποιήματα: *Φωνές*, *Επιθυμίες*, *Κεριά*, *Ένας γέρος*, *Δέησις*, *Οι ψυχές των γερόντων*, *Το πρώτο σκαλί*, *Διακοπή*, *Θερμοπύλες*, *Τα παράθυρα*, *Περιμένοντας τους βαρβάρους*, *Απιστία* και *Τα άλογα του Αχιλλέως*. Η συλλογή, σε 100-200 αντίτυπα, κυκλοφόρησε ιδιωτικά.

ΘΑΝΑΣΗΣ ΤΣΙΑΚΤΑΝΗΣ

ΘΑΝΑΣΗΣ ΣΑΜΟΥΡΗΣ

ΠΕΤΡΟΣ ΤΣΙΜΠΕΡΔΩΝΗΣ